

17. Mai 1850.

N^{ro} 113.

17. Maja 1850.

Nro. 20138.

Kreisschreiben

des k. k. galizischen Landes-Guberniums.

Bezüglich der vom hohen Finanz-Ministerium im Nachhange zur Vollzugs-Vorschrift vom 11ten Jänner 1850 zu dem Allerhöchsten Patente vom 29ten Oktober 1849, die Einkommenssteuer betreffend erlassenen nachträglichen Bestimmungen.

Das hohe Finanz-Ministerium hat mit Erlasse vom 3ten April 1850 Z. 2531 im Nachhange zur Vollzugs-Vorschrift vom 11ten Jänner 1850 zu dem Allerhöchsten Patente vom 29ten Oktober 1849 die Einkommenssteuer betreffend, nachfolgende Bestimmungen erlassen:

1. Die zeitliche Steuerfreiheit bei neuen Bauten dehnt sich nach Maßgabe der Allerhöchsten Entschliebung vom 10ten Februar 1835 auch auf den, die Einkommenssteuer repräsentirenden außerordentlichen Drittel-Zuschlag aus; in solchen Fällen tritt aber die Bestimmung des §. 13 des Einkommenssteuer-Patentes vom 29ten Oktober 1849 in Wirksamkeit und es hat der Besitzer eines auf einem solchen steuerfreien Hause versicherten Kapitals, weil der Schuldner von dem in den §§. 2 und 23 des Patentes vom 29ten Oktober v. J. eingeräumten Abzugsrechte hier keinen Gebrauch machen darf, die Kapitalsrente nach der III. Klasse zu fathen.

2. Auch die Steuernachrichten wegen Elementarbeschädigungen haben sich auf den Drittel-Zuschlag der Grund- und Häusersteuer nach Maßgabe der hierüber bestehenden besonderen Vorschriften auszudehnen.

3. Die Besteuerungsart des Einkommens, welches aus der Verpachtung einer erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung für den Verpächter erzielt wird, wird durch den §. 4. des Patentes vom 29ten Oktober 1849 bestimmt. In einem solchen Falle tritt von dem erwerbsteuerpflichtigen Unternehmen ein zweifaches Einkommen ein. Das erste bezieht der Verpächter, ob er unmittelbar die Erwerbsteuer entrichte, oder ob der Pächter dieselbe durch den Vertrag übernommen habe, ist dabei gleichgültig, indem die Zahlung der Erwerbsteuer von Seite des Pächters das Wesen einer Erhöhung des Pachtzinses annimmt. Der Pachtzins ist in jedem Falle das Einkommen von der erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung, das in die erste Klasse gehört. Das zweite aus demselben Unternehmen entspringende Einkommen ist jenes, das der Pächter der erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung nach Entrichtung des Pachtzinses als Gewinn für sich bezieht. Auch dieses Einkommen gehört nach der ausdrücklichen Anordnung des §. 4. Z. 2 in die erste Klasse.

Hiernach sind auch die in Pacht gegebenen, den gewesenen Domänen gehörigen Bräu-, Branntwein-, Flusshäuser und Branntwein-Brennerien, über deren Einbeziehung in die Erwerbsteuer, die mit Sub. Verordnung vom 4ten Jänner 1822 Z. 61349 kundgemachte Allerhöchste Entschliebung vom 28ten August 1821 die Weisung enthält, zu behandeln.

4. Die Naturalbezüge, welche in die II. oder III. Einkommenssteuer-Klasse fallen, sind, in soferne keine fixen Reliquits-Beträge bestehen, nach dem ganzjährigen Marktdurchschnittspreise vom 1849, welcher für jenen Ort, wo der Bezugsberechtigte wohnt, praktische Geltung hat, anzunehmen.

5. Die Verpflichtung zur Zahlung der Einkommenssteuer gründet sich auf das Allerhöchste Patent vom 29ten Oktober 1849 und die Entrichtung der seit 1ten November 1849 fälligen Steuerraten hatte alsogleich nach erfolgter Steuerbemessung einzutreten; da jedoch die Bemessung durch die Verhältnisse so sehr verspätet wird, und die folgende Entrichtung mehrerer Quartale für einzelne Steuerpflichtige zu lästig sein dürfte, so kann den Steuerpflichtigen, welche diese Erleichterung ansuchen, die Einhebung der Gebühr für die vergangenen Quartale in die erübrigenden Monate des laufenden Verwaltungs-Jahres zugestanden werden.

Lemberg am 13. April 1850.

Agenor Graf von Goluchowski,
k. k. galiz. Landes-Chef.

(1112)

Kundmachung.

Mit Beziehung auf die, in dem Reichsgesetzblatte erscheinende Verordnung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 16. April 1850 in Betreff der Stempel-Beurteilung der Armen und Abwesenden in Rechtsstreiten, werden in der Beilage diejenigen Vorschriften zur allgemeinen Kenntniß gebracht, welche in dieser Beziehung für Galizien erlassen sind, und nun auch in dem Krakauer Gebiete, vom 1. Mai 1850 angefangen, in Wirksamkeit zu treten haben.

Krakau am 24. April 1850.

Andreas Ritter v. Etmayer,
k. k. Ministerialrath.

(1130)

Okólnik

c. k. galic. Gubernium krajowego.

Postanowienia dodatkowe, które wysokie ministerstwo skarbu odnośnie do przepisu z dnia 11. stycznia 1850 względem wykonania najwyższego patentu z dnia 29go października 1849 o podatku od dochodów wydało.

Wysokie ministerstwo skarbu wydało rozporządzeniem z dnia 3go kwietnia 1850 do l. 2531, odnośnie do przepisu z dnia 11go stycznia 1850 względem wykonania najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 o podatku od dochodów następujące postanowienia:

1. Tymczasowe uwolnienie od podatku z nowych budynków rozciąga się, stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 10. lutego 1835 także na nadzwyczajny dodatek jednej trzeciej części, przedstawiający podatek od dochodu; w takim wszakże razie ma się zastosować postanowienie §. 13. patentu o podatku dochodowym z dnia 29. października 1849 a posiadacz kapitału, zabezpieczonego na takim podatku nie podlegającym domie, powinien wyznaczyć dochód z kapitału według III. klasy, ponieważ dłużnik nie może tu zrobić użytku z przyznanego mu §§. 2 i 23 patentu z dnia 29. października r. p. prawa potrącenia podatku.

2. Także i upuszczenie podatku z powodu szkód elementarnych rozciąga się na dopłatę jednej trzeciej do podatku gruntowego i domowego w miarę istniejących w tym względzie osobnych przepisów.

3. Sposób opodatkowania dochodu, płynącego na korzyść wydzierżawiającego z wydzierżawienia przedsiębiorstwa, ulegającego podatkowi zarobkowemu, określony jest §. 4. patentu z d. 29. października 1849. W takim razie dwojaki pokazuje się dochód z przedsiębiorstwa, podatkowi zarobkowemu ulegającego. Pierwszy pobiera wydzierżawiający; a jest tu rzeczą obojętną, czy on sam podatek zarobkowy bezpośrednio opłaca, czy też dzierżawca opłatę tego podatku wziął na siebie, ponieważ opłacanie podatku zarobkowego przez dzierżawcę za wydzierżawiającego przybiera postać podwyższenia czynszu dzierżawnego. Czynsz dzierżawny jest w każdym razie dochodem z przedsiębiorstwa podlegającego podatkowi zarobkowemu, który do pierwszej klasy należy. Drugim, z tegoż przedsiębiorstwa wynikającym dochodem jest ten, który dzierżawca przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi zarobkowemu, po zapłaceniu czynszu dzierżawnego dla siebie jako zysk pobiera. I ten także dochód należy według wyrażonego postanowienia §. 4 l. 2. do pierwszej klasy.

Według tego należy także postąpić sobie ze wszystkimi od byłych Dominiów wydzierżawionymi browarami, gorzelniami, rafineriami i wyrobami innych płynów, które poddała podatkowi zarobkowemu najwyższa uchwała z dnia 28. sierpnia 1821, ogłoszona rozporządzeniem gubernialnem z dnia 4. stycznia 1822 do liczby 61349.

4. Dochody w płodach surowych, należące do II. i III. klasy podatku dochodowego, należy, o ile nie ma stałych cen relucyjnych, obliczać podług średniej ceny targowej z roku 1849, która może być zastosowaną tam, gdzie mieszka pobierający dochód.

5. Obowiązek płacenia podatku dochodowego zasadza się na najwyższym patencie z dnia 29. października 1849, a uiszczanie rat podatkowych, już od dnia 1. listopada 1850 należących się, miało wprawdzie zaraz po wymierzeniu podatku nastąpić; ze atoli okoliczności wymiar ten bardzo opóźniły, a niezwłoczne zapłacenie podatku z kilku kwartałów naraz, dla niejednego zbyt mogłoby być uciążliwym, więc pozwala się rozdzielić proszącym o to, należytość za przeszłe świętrocza na pozostające miesiące bieżącego roku administracyjnego.

We Lwowie dnia 13. kwietnia 1850.

Agenor Hrabia Goluchowski,
c. k. galic. Szef krajowy.

N. 1763 praes.

(1)

Obwieszczenie.

Odnośnie do zamieszczonego w Dzienniku Praw Państwa, rozporządzenia C. K. Ministerstwa Finansów z dnia 16. kwietnia 1850 co się tyczy postępowania sądowego w sprawach ubogich i nieobecnych, podają się do powszechnej wiadomości przepisy wydane w tej mierze dla Galicyi, i które również w okręgu Krakowskim od dnia 1go maja 1850 r. poczynając w działalność wprowadzone zostają.

Kraków dnia 24. kwietnia 1850.

ANDRZEJ ETTMAYER de Adelsburg,
c. k. radzca ministryalny.

Ad Nrum 1763 praes.

Vorschriften, welche in Betreff der Stämpelbehandlung der Armen und Abwesenden in Rechtsstreiten für Galizien erlassen wurden, und nun auch vom 1. Mai 1850 im Krakauer Gebiete in Wirksamkeit zu treten haben.

Hofkammer Präsidial-Erlaß vom 26. Juli 1840 Z. 3743 P. P. kund gemacht mit Gubernial-Verordnung vom 10. September 1840 (Provincial-Gesetzsammlung vom Jahre 1840 N. 153).

Bestimmungen in Betreff der Stämpelfreiheit der Armen und Abwesenden, und der Stämpel-Vormerkung für die Letzteren mit Bezug auf das Taxgesetz vom 27. Jänner 1840.

Mit Bezug auf die §§. 85 und 90 des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 werden in Betreff der Stämpelfreiheit der Armen und Abwesenden und der Stämpel-Vormerkung für die Letzteren nachstehende Bestimmungen im Grunde hohen Hofkammer-Präsidial-Erlasses vom 26. Juli 1840 Z. 3743 P. P. zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

§. 1.

Als arm in Absicht auf die Entrichtung der Stämpelgebühren wird derjenige betrachtet, welcher von seiner Realität, seinem Capitale, seiner Rente oder durch Arbeit oder Dienste kein größeres Einkommen bezieht, als der in dem Wohnorte des Armen übliche gemeine Tagelohn beträgt.

§. 2.

Das Zeugniß, welches zum Beweise der Armuth dienen soll, muß nebst der Angabe des Zweckes, zu welchem das Armuthszeugniß ausgestellt wird, die in dem §. 1. angedeuteten Gründe der Armuth klar, bestimmt und umständlich ausdrücken. Das Zeugniß muß von dem Pfarrer des Ortes, wo die arme Parthei wohnt, ausgestellt, und von der politischen Obrigkeit bestätigt sein.

§. 3.

Diejenigen, welche das Armuthszeugniß auszufertigen oder zu bestätigen haben, sind bei Vermeidung der gesetzlichen Bestrafung verpflichtet, über die Vermögens- und Erwerbsverhältnisse des Zeugnißwerbers genaue und verlässliche Erkundigungen einzuziehen, und im Falle eines begründeten Zweifels über die Richtigkeit der von dem Zeugnißwerber angegebenen Umstände, die Ausstellung oder Bestätigung des Zeugnißes zu versagen.

Wer ein Armuthszeugniß, worauf er keinen gesetzlichen Anspruch hat, durch Täuschungen, oder auf sonst eine Weise erschleicht, macht sich der in dem §. 408 des Strafgesetzes über Gefälls-Übertretungen bezeichneten Gefälls-Verfälschung schuldig.

§. 4.

Die streitende Parthei, welche das Armenrecht anspricht, hat das vorschriftsmäßig ausgestellte Zeugniß dem Richter erster Instanz, vor welchem der Streit anhängig ist, vorzulegen, und jede Handschrift oder sonstige auf den Rechtsstreit sich beziehende Eingabe oder Schrift auf dem ersten Bogen an der Stelle, wo sonst der Stämpel aufgedrückt wird, mit dem Worte „Armenrecht“ zu bezeichnen und den Tag der Uebergabe des Armuthszeugnißes an das Gericht beizufügen.

Diese Armuthszeugnisse haben in derselben Angelegenheit auch in zweiter und dritter Instanz zu gelten.

§. 5.

Das Gericht in erster Instanz hat das Armuthszeugniß in den Akten aufzubewahren. Ueberhaupt haben derlei, die Stämpelfreiheit begründenden Armuthszeugnisse nur für den besonderen Fall, für den sie ausgestellt wurden, zu gelten, und sind den Partheien nicht wieder zurückzustellen.

§. 6.

In dem Falle, daß unter mehreren Streitgenossen nur einige arm sind, haben die wohlhabenderen Streitgenossen den Stämpel im vollen Betrage allein zu entrichten, und es tritt die Befreiung vom Gebrauche des Stämpels nur dann ein, wenn alle Streitgenossen mit vorschriftsmäßigen Armuthszeugnissen versehen sind.

Auch steht den als Cessionären auftretenden Klägern die Befreiung vom Gebrauche des Stämpels nicht zu, wenn sie nicht persönlich auf das Armenrecht nach dem Gesetze Anspruch haben.

§. 7.

In dem Falle, in welchem nach §. 90 des Stämpel- und Taxgesetzes die in dem Rechtsstreite eines Abwesenden auflaufenden Stämpelgebühren vorzumerken sind, ist der Vertreter des Abwesenden verpflichtet, mit Berufung auf dem obangedeuteten, die Stämpel-Vormerkung begründenden Paragraph des Stämpel- und Taxgesetzes jeder Handschrift oder sonstigen auf den Rechtsstreit sich beziehenden Eingabe oder Schrift ein von ihm unterfertigtes Verzeichniß der Stämpel anzuschließen, womit die Schrift oder ihre Beilagen nach dem Gesetze hätte versehen sein müssen.

Diese Stämpelverzeichnisse, welche auf die Stämpel, die zu Protokollen, gerichtlichen Abschriften, Urtheilen, oder die Stelle der Urtheile vertretenden Bescheiden zu verwenden gewesen wären, von dem Vertreter der Parthei einzutragen sind, haben bis zur Beendigung des Rechtsstreites in den Gerichtsakten zu verbleiben.

Nach Beendigung des Rechtsstreites, folglich wenn das Urtheil in Rechtskraft erwachsen ist, hat das Expedient des Gerichts erster Instanz, wenn die abwesende Parthei den Prozeß behauptet hat, diese Verzeichnisse zu sammeln, und sie der Cameral-Bezirks-Verwaltung desjenigen Bezirks, in welchem das Gericht aufgestellt ist, mitzutheilen, damit dieselbe die Stämpelgebühren von der zahlungspflichtigen Parthei, in sofern sie durch die Behauptung des Prozeßes in dem Sinne des §. 90 des Stämpel- und Taxgesetzes Zahlungsmittel erlangt hat, nachträglich einbringe.

Die Gerichtsstellen erster Instanz werden angewiesen, zum Behufe

Ad Nrum 1763 praes.

Przepisy, które w przedmiocie postępowania stęplowego w sądach ubogich i nieobecnych wydane były dla Galicyi, i obecnie od 1. maja 1850 r. w okręgu Krakowskim w działalność wprowadzone być mają.

Reskrypt prezydyalny Kamery Nadwornej z dnia 26 lipca 1840 Ner. 37.3 PP. ogłoszony rozporządzeniem Gubernialnem z dnia 10. września 1840. (Zbiór ustaw prowincyalnych z r. 1840 Nr. 153).

Przepisy o uwolnieniu ubogich i nieobecnych od stępla i o prenotacyi stępla dla nieobecnych z odniesieniem się na ustawę taksową z dnia 27. stycznia 1840.

Z odniesieniem się na §§. 85 i 90. Ustawy stęplowej i taksowej z dnia 27. stycznia 1840 ogłasza się w skutek dekretu Prezydium wysokiej kamery nadwornej z dnia 26. lipca 1840 do liczby 3743 PP. następujące przepisy o uwolnieniu ubogich i nieobecnych od stępla i o prenotacyi stępla dla nieobecnych.

§. 1.

Za ubogiego ze względu na opłatę należności stęplowych uważa się tego, kto ze swojej realności, ze swego kapitału, swego czasowego poboru (rente) albo za robotę lub usługę nie pobiera większego dochodu, jak co zwyczajna w miejscu zamieszkania ubogiego prosta zapłata dzienna wynosi.

§. 2.

Zaświadczenie, mające służyć na dowód ubóstwa, musi w sobie prócz wymienienia celu, w którym je wydano, przytoczone w §. 1. powody ubóstwa jasno, wyraźnie i dokładnie zawierać. Zaświadczenie musi być od plebana miejscowego gdzie strona uboga mieszka, wydane i od Zwierzchności politycznej potwierdzone.

§. 3.

Ci co zaświadczenie ubóstwa wydają albo potwierdzają, powinni, chcąc uniknąć prawem zagrożonej kary, dokładnych i pewnych zasięgnąć wiadomości o stosunkach majątkowych i zarobkowych starającego się o zaświadczenie, a w razie słusznej wątpliwości o prawdziwości podanych przez żądającego zaświadczenia okoliczności, wydanie albo potwierdzenie zaświadczenia odmówić.

Kto zaświadczenie ubóstwa, którego się prawnie domagać nie może, podstępem albo jakim innym sposobem wyłudza, dopuszcza się wymienionego w §. 408 ustawy karnej na przestępstwa skrzywdzenia dochodów skarbowych.

§. 4.

Strona prawująca się, domagająca się prawa ubogim danego, powinna należycie wydane zaświadczenie przedłożyć sędziemu pierwszej instancyi, do którego sprawę wytoczono, i każdy wniosek, albo jakiegokolwiek na sprawę ściągające się podanie albo pismo na pierwszym arkuszu w miejscu, gdzie się zwykle stępel wyciska, słowami „prawo ubogich“ naznaczyć, i dzień, w którym zaświadczenie ubóstwa do sądu podano, wymienić.

Te zaświadczenia ubóstwa mają być w tej samej sprawie także w drugiej i trzeciej Instancyi za ważne poczytane.

§. 5.

Sąd pierwszej Instancyi powinien zaświadczenie ubóstwa w aktach przechować. W ogólności zaświadczenia ubóstwa, na których uwolnienie od stępla opiera się, mają być tylko na ten szczególny raz, na którym były wydane, za ważne poczytane, i nienależy ich stronom na powrót oddawać.

§. 6.

W razie, kiedy z pomiędzy kilku sprawę toczących tylko niektórzy są ubodzy, to zamożni spółnicy sprawy powinni sami stępel całkowicie zapłacić, i tylko wtenczas uwolnienie od stępla nastąpi, jeżeli wszyscy spółnicy sprawy opatrzeni są należytemi zaświadczeniami ubóstwa.

Toż samo powodowie (actores) jako cessionaryusze występujący, nie mają prawa do uwolnienia od stępla, jeżeli osobiście prawa ubogich podług Ustaw domagać się nie mogą.

§. 7.

W razie, kiedy podług §. 90 Ustawy stęplowej i taksowej zbiegające się w sprawie nieobecnego należytości stęplowe mają być prenotowane, to zastępca nieobecnego jest obowiązany powołując się na wyżej wymieniony paragraf Ustawy stęplowej i taksowej, na którym się uwolnienie od stępla opiera, do każdego wniosku (scriptum causale) albo jakiegokolwiek na sprawę ściągającego się podania lub pisma podpisany przez się spis stęplów, któremi pismo miało być opatrzone, załączyć.

Te spisy stęplów, w które zastępca strony powinien zaciągnąć także stęple, którychby na protokoły, kopie, sądowe wyroki, albo na zastępujące miejsce wyroków rezolucye użyć było należało, mają aż do ukończenia sprawy pozostać w aktach sądowych.

Po ukończeniu sprawy, a więc wtenczas, kiedy wyrok stał się prawomocnym, powinna expedytura sądu pierwszej instancyi, jeżeli strona nieobecna sprawę wygrała, te spisy zebrać, i udzielić ich kameralnej administracyi obwodowej tego okręgu, w którym sąd jest ustanowiony, ażeby należności stęplowe pobrała od strony do zapłacenia obowiązanej, o ile ta przez wygranie sprawy w myśl §. 90 ustawy stęplowej i taksowej przyszyła do środków zapłacenia.

Sądom pierwszej instancyi zaleca się, ażeby w celu udzielenia

der Mittheilung dieser Stämpelverzeichnisse an die Bezirks-Verwaltung die vorkommenden Rechtsstreite der Abwesenden gehörig in Evidenz zu halten (Gubernial-Kundmachung vom 10. September 1840 Präsidial-Zahl 6011).

Nachgefolgte Erläuterungen.

a) Hofkammerdekret 27. October 1840 Z. 40817.

Die den Armen in Streitsachen bewilligte Stämpelfreiheit auf die Geschäfte des adeligen Richteramtes nicht ausgedehnt werde.

Das vor dem 1. November 1840 erlangte Armenrecht, keiner Erneuerung bedarf, sondern fortan gültig bleibe.

(Prov. Ges. Samml. vom J. 1840 No. 177 dann vom J. 1841 Nr. 60).

b) Hofkammerdekret 6 November 1841 Z. 4959.

Ein armer Vater in Vertretung seiner bemittelten Kinder und ein vermöglicher Vater in Vertretung seiner minderjährigen vermögenslosen Kinder hat auf die den Armen im gerichtlichen Verfahren über ihre eigenen Streitsachen zustehende Stämpelfreiheit keinen Anspruch, weil insbesondere im letzteren Falle Minderjährige, einem vermöglichen Vater angehörige Kinder nicht als arm betrachtet werden können, (Prov. Ges. Sammlung vom J. 1842 Nr. 21.)

c) Verordnung des Appellations-Gerichtes vom 17. Jänner 1842 Zahl 962.

Die Entscheidung über Beschwerden wegen von einem Gerichte in einer Streitsache auf der Grundlage des vorgelegten Armuths-Zeugnisses versagten Stämpelbefreiung steht dem Appellations-Gerichte zu.

Prov. Ges. Sammlung vom J. 1842 Nr. 40.

d) Hofkammerdekret vom 1. März 1843 Z. 20.

Die den Armen ertheilte Stämpelbefreiung in ihren Rechtsangelegenheiten kann auf moralische Personen nicht ausgedehnt werden.

Patrone, Gemeinden oder öffentliche Fonde, welche für solche Institutionen zu sorgen haben, haben auch die Mittel zur Deckung der Gerichts-Gebühren herbeizuschaffen.

(Prov. Ges. Sammlung vom J. 1843 Nr. 77).

e) Hofkammerdekret vom 13. Sept. 1843 Z. 31961.

Für die montanistische Verwaltung könne das Armenrecht bezüglich der Stämpel in keiner größeren Ausdehnung angenommen werden, als es für alle Verwaltungszweige ausgesprochen ist.

(Prov. Ges. Sammlung vom J. 1843 Nr. 172).

f) Hofkammerdekret 15. October 1843 Z. 37378.

Bei Streitsachen, wobei das Fiskalamt als Vertreter einer die unbedingte Stämpelfreiheit genießenden Parthei intervenirt, unterliegen die auf seine Veranlassung aufzunehmenden und seine Angaben enthaltenden Protokolle dem Stämpel nicht.

Dagegen sind in einer solchen Streitsache des Fiskus mit einer stämpelpflichtigen Parthei die Protokolle, welche die Angaben des stämpelpflichtigen Gegners des Fiskus enthalten, oder auf Veranlassung dieser Gegenparthei aufgenommen werden, allerdings dem Stämpel unterworfen.

Wenn in einem von dem Fiskus in Vertretung des Aeras oder einer stämpelfreien Parthei gegen einen stämpelpflichtigen Gegner geführten Prozesse die ganze Verhandlung mündlich gepflogen wird, so sind die Reden des Stämpelpflichtigen Gegners z. B. die Einrede und Duplik, welche die Sachschriften vertreten, auf geschliffen gestämpeltem Papier niederzuschreiben.

Das Angeführte gilt auch in den Fällen, wenn eine Armuthshalber vom Stämpel befreite Parthei mit einem stämpelpflichtigen Gegner einen Rechtsstreit führt.

(Prov. Ges. Sammlung vom J. 1844 Nr. 17).

g) Hofkammerdekret 4 September 1846 Z. 29463.

Die mit einem nach der Vorschrift des Circulars vom 1. September 1848 über das Armenrecht ausgestellten Armuths-Zeugnisse belegten Gesuche der Armen und die Bewilligung eines officiosen Vertreters;

Die von den Armen oder den officiosen Vertretern derselben bei den Patrimonial- oder Comunal-Gerichten, oder bei den Magistraten eingereichten Gesuche um Vormerkung der Gerichtskosten bei dem Beginne des Prozesses; dann derlei Gesuche um Abschreibung dieser Taxen bei der Beendigung des Prozesses sind im gerichtlichen Verfahren über eigene Streitsachen der bittstellenden Armen im Sinne des §. 90 des Stämpel- und Taxengesetzes stämpelfrei, indem diese Schriften noch zu diesem Verfahren gerechnet werden.

Dem officiosen Vertreter eines Abwesenden, dessen Aufenthalt bekannt, und dessen Armuth nicht durch ein gesetzmäßig ausgestelltes Zeugniß erwiesen ist, kann im Sinne dieses Paragraphes eine Stämpel-Vormerkung im gerichtlichen Verfahren in der letzteren Streitsache nicht bewilligt werden, weil nach diesem Paragraphen die Stämpel-Vormerkung nur dem officiosen Vertreter jener Parthei, deren Aufenthalt unbekannt ist, zugestanden, und eine Ausnahme vom Gesetze nicht zulässig ist.

(Prov. Ges. Sammlung vom J. 1846 Nr. 119.)

Der unständliche Inhalt der hier theilweise bloß im Auszuge enthaltenen Verordnungen, ist in den bezogenen Stellen der galizischen Provinzial-Gesetz-Sammlung zu ersehen.

(1111)

Konkurs-Ausschreibung.

(2)

N. 12937. In dem Schemnitzer k. k. n. u. Oberstkammergrafenamtsbezirke ist die Moosener k. k. Kammerherrschaft bei der Neusolzer k. k. Kammer-Verwaltung in Eriedigung gekommen.

Mit dieser Stelle ist eine jährliche Besoldung von 450 fl., Kanzleigeld 12 fl., freie Wohnung und Garten, dann der Erlag einer Caution von 450 fl. verbunden.

Die wesentlichsten Erfordernisse für diesen Dienstposten sind: gut absolvirte bergakademische Wissenschaften, praktische Kenntnisse im Eigen-

administracyom obwodowym tych spisów stępla wydarzające się sprawy nieobecnych ciagle w ewidencji utrzymywaly.

(Obwieszczenie gub. z dnia 10. września 1840 do l. prez. 6011.)

Późniejsze objaśnienia.

a) Dekret kamery nadwornej z d. 29. października 1840 N. 40817.

Dozwolone ubogim uwolnienie od stępla w sprawach spornych nierozciąga się do czynności sądów szlacheckich.

Otrzymane od dnia 1go października 1840 prawo dla ubogich nie potrzebuje żadnego ponowienia lecz i nadal zachowuje się w swojej mocy.

(Zbiór Ustaw Prowincjonalnych z r. 1840 N. 177 tudzież z r. 1841 Nr. 60).

b) Dekret kamery nadwornej z dnia 6. listopada 1841 N. 4959.

Ubogim ojciec w zastępstwie swoich majątnych dzieci, i majątny ojciec w zastępstwie swoich dzieci małoletnich i niemających majątku, nie mają żadnego prawa do uwolnienia od stępla służącego ubogim w sprawach spornych, ponieważ mianowicie w tym ostatnim przypadku małoletni, mający majątnego ojca, nie mogą być uważani za ubogich.

(Zbiór Ustaw prowincjonalnych z r. 1842 N. 21).

c) Rozporządzenie sądu apelacyjnego z dnia 17. stycznia 1842 Nr. 962.

Rozstrzygnięcie zażaleń przeciw odmówieniu przez sąd w sprawie spornej, na zasadzie złożonego świadectwa ubóstwa, uwolnienia od opłaty stępla, służy sądowi apelacyjnemu.

(Zbiór Ustaw prowincjonalnych z r. 1842 N. 40).

d) Dekret kamery nadw. z d. 1. marca 1843 N. 20.

Udzielone ubogim uwolnienie w sprawach sądowych od opłaty stępla, nie może się rozciągnąć do osób należących do korporacji.

Patronowie, gminy lub fundusze publiczne, których staraniu takowe instytucje są powierzone, mają także postarać się o środki na pokrycie opłat sądowych.

(Zbiór Ustaw prowincjonalnych z r. 1843 N. 77).

e) Dekret kamery nadwornej z d. 13. września 1843 N. 31961.

Dla górniczej administracyi nie mówi prawo ubogich pod względem opłaty stęplowej w obszerniejszej rozciągłości jak dla innych gałęzi administracyjnych być orzeczonem.

(Zbiór Ustaw prowincjonalnych z r. 1843 N. 172.)

f) Dekret kamery nadwornej z dnia 15. października 1843 N. 37378.

W sprawach spornych, w których urząd fiskalny jako zastępce strony używającej bezwarunkowej wolności od opłaty stępla występuje, protokoły na wniosek jego sporządzane i podania jego obejmujące, niepodlegają stęplowi.

Przeciwnie w takiej sprawie spornej fiskusa z obowiązana do używania stępla stroną podpadają stęplowi protokoły, zawierające wnioski obowiązanego do używania stępla przeciwnika fiskusowego, albowież spisane na pobudkę tejże strony przeciwnej.

Jeżeli się w procesie, prowadzonym przez fiskusa w zastępstwie skarbu, albo uwolnionej od stępla strony przeciwko obowiązanemu do używania stępla przeciwnikowi, cała rozprawa ustnie odbywa, mowy obowiązanego do używania stępla przeciwnika np. akcyja i duplika, zastępujące podanie, powinno się na należycie stęplowanym papierze spisać.

Co się powyżej rzekło, odnosi się także do tych przypadków, gdy uwolniona dla ubóstwa od stępla strona prowadzi proces z przeciwnikiem, do używania stępla obowiązanym.

(Zbiór Ustaw prowincjonalnych z r. 1844 N. 17).

g) Dekret kamery nadwornej z dnia 4. września 1846 N. 29463.

Prośby ubogich o nadanie zastępcy ex officio, opatrzone zaświadczeniem ubóstwa według przepisu okólnika z dnia 1. września 1840 o prawie ubogich.

Prośby ubogich albo ich z urzędu nadanych zastępców, podane do sądów patrymonialnych (gminnych) albo do magistratów o prenotacyę taks sądowych przy rozpoczęciu procesu; tudzież podobne prośby o zmazanie taks przy skończeniu procesu niepodpadają w myśl §. 90. Ustawy stęplowej i taksowej stęplowi w postępowaniu sądowym w własnych sporach ubogich, prośbę podających, ponieważ te pisma liczą się jeszcze do tego postępowania.

Nadanemu z urzędu zastępcy osoby nieobecnej, której miejsce pobytu jest wiadome, a którego ubóstwo nie jest zaświadczeniem, według przepisów wydanem, udowodnione, nie można dozwolnić prenotacyi o postępowaniu sądowym w sprawie nieobecnego, ponieważ podług tego paragrafu zezwolono na prenotacyę stępla tylko dla nadanego z urzędu zastępcy owej strony, której pobyt jest niewiadomy, a wyjątek w prawie nie może mieć miejsca.

(Zbiór Ustaw prowincjonalnych z r. 1846 l. 119.)

Szczegółów osnowy zawartych tu w cześciowych tylko wyciągach rozporządzeń, doczytać się można w dotyczących ustępach zbiorze ustaw prowincjonalnych galicyjskim.

wesen, Gewandheit im Konzept- und Rechnungsfache und Kenntniß der landesüblichen Sprachen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre eigenhändig geschriebenen Gesuche bis 18. Mai d. J. im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bei der Neusolzer k. k. Kammerverwaltung einzureichen.

Von dem k. k. n. u. Oberstkammergrafenamte Schemnitz, am 30. März 1850.

(1145)

Konkursöffnung.

(1)

Nro. 12978. Bei dem k. k. Forstamte zu Waidhofen an der Dbs

międz. ein Forstkandidat oder Forstpraktikant gegen den Bezug eines Taggeldes von Sechs und dreißig Kreuzern C. M. aufgenommen. Hierbei wird bemerkt, daß auch bereits verwendete und mit Taggeld theilte Individuen mit Beibehaltung ihres dormaligen Taggeldes zu dem Forstamte Waidhofen übertreten können, und daß bei noch nicht in Verwendung gewesenen Kandidaten die Theilnahme mit dem oben zugesicherten Taggelde nach kurzer Probezeit erfolgen werde.

Die diesfälligen Gesuche mit den Nachweisungen über das Lebensalter, die erworbenen Kenntnisse und über die allenfälligen bisherigen praktischen Leistungen sind bis 25. Mai l. J. bei der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Stein zu überreichen und darin auch anzugeben, ob, und in welchem Grade die Bewerber mit einem oder dem anderen Beamten des k. k. Forstamtes Waidhofen an der Ybs verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. Kameral-Gefällen-Verwaltung für Oesterreich ob und unter der Enns.

Wien, am 19. April 1850.

(1132) Konkurs. (1)

Nro. 1849. Bei dem dieser k. k. vereinten Salinen- und Salzverschleiß-Administration untergeordneten k. k. Salzverschleiß- und Transportamte in Turowka ist eine in die III. Diätenklasse eingereihte Magazins-Gehilfen-Stelle mit der jährlichen Besoldung von 300 fl., einer Natural-Wohnung und dem Genusse des systemmäßigen Salzdeputats von 15 Pfund per Familienkopf in Erledigung gekommen.

Zur Befetzung dieser Dienststelle wird der Konkurs mit dem Beisatze ausgeschrieben, daß die Bewerber um diesen Dienstposten ihre diesfälligen eigenhändig geschriebenen Gesuche, worin sich über die Kenntniß der Salz-Verschleiß-, Salz-Magazinierungs- und Transport-Manipulation, dann des einschlägtigen Verrechnungswesens, ferner über Lebens- und allfälliges Dienstatte, Gesundheitsumstände, so wie über die Kenntniß der deutschen und einer slavischen, vorzugsweise der polnischen Sprache mit legalen Zeugnissen auszuweisen ist, binnen der Frist von 4 Wochen vom Tage der Konkurs-Eröffnung an gerechnet, im Wege ihrer vorgesezten Behörden hierorts einzubringen und zugleich anzugeben haben, ob, mit wem und in welchem Grade sie etwa mit einem dieser k. k. Administration untergeordneten Angestellten verwandt oder verschwägert seyen.

Wieliczka am 1. Mai 1850.

(1150) Konkurs = Ausschreibung. (1)

Nro. 3961. Bei der k. k. Postdirektion in Laibach ist eine Offizialenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. C. M. gegen Erlag der Kauzion im Betrage der Besoldung zu besetzen.

Die Bewerber haben die gehörig dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der Studien, der Kenntnisse von der Postmanipulation, der Sprachen und der bisher geleisteten Dienste im Wege der vorgesezten Behörde bis 28ten Mai 1850 bei der k. k. Postdirektion in Laibach einzubringen und darin zu bemerken, ob und mit welchem Beamten bei dem Eingangs erwähnten Amte sie etwa in welchem Grade verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. gal. Post-Direktion.

Lemberg am 13. Mai 1850.

(1146) Konkurs = Ausschreibung. (1)

Nro. 12979. Bei dem k. k. Forstamte zu Waidhofen an der Ybs ist die Stelle eines provisorischen Adjunkten mit der Einreihung in die XI. Diätenklasse und mit dem Genusse eines Baargehaltes von Fünfhundert Gulden, eines Pferd- und Kesselpauschals von Zweihundert Gulden, eines Quartiergeldes von Sechzig Gulden und eines Holzgeldes von Vierzig Gulden C. M. zu besetzen.

Die Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre Gesuche mit den legalen Nachweisungen über ihr Lebensalter, ihre entsprechende forstliche Ausbildung und die sohinige Befähigung für diese Stelle, dann über ihre bisherige Dienstleistung bis 25ten Mai d. J. und zwar die bereits im Staatsdienste stehenden Individuen im Wege ihrer vorgesezten Behörde bei der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Stein zu überreichen. — Auch ist denselben die Erklärung beizufügen, ob und in welchem Grade sie mit einem Beamten der Kameral-Bezirks-Verwaltung in Stein oder des Waidhofner Forstamtes oder des dortigen staatsgüterlichen Verwaltungsamtes verwandt oder verschwägert seyen.

Von der k. k. vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung für Oesterreich ob und unter der Enns.

Wien am 16ten April 1850.

(1089) O g ł o s z e n i e. (3)

Nr. 4379. Ces. król. Sąd szlachecki Tarnowski niniejszem uwiadamia, iż w celu wydzierżawienia przez publiczną licytację należących do masy niegdys s. p. Aleksandra Udrańskiego, a właściwie teraz do jego spadkobierców dóbr Kasińska w obwodzie Sandeckim położonych, w sześcioletnią dzierżawę jak niżej trwać mającą, w tutejszym sądzie termin na dzień 5. czerwca 1850 o godzinie 10tej zrana pod następującymi warunkami rozpisany został:

1) Dobra te wypuszczają się z wszystkimi gruntami, rolami, łąkami, pastwiskami, ogrodami, budynkami mieszkalnymi i ekonomicznymi z wyłączeniem jednego domu przy karczynie położonego z całym zabudowaniem dla leśniczego na pomieszkanie przeznaczonego, w używaniu dóbr Kasińska w czasie wydzierżawienia tychże zostającymi, zgoła dobra Kasińska tak jak stoją z propinacją w całym państwie ze wszystkimi użytkami z inwentarzem i zasiewami jak rzeczywiście znajdującymi się, pod którym względem przy oddaniu fizycznego posiadania tych dóbr p. dzierżawcy osobny inwentarz spisany będzie, zgoła ze wszystkimi dochodami z jakiegokolwiek bądź

źródła pochodzić mogącymi w sześcioletnią od 24. czerwca 1850 aż do 24. czerwca 1856 trwać mającą dzierżawę.

2) Za cenę fiskalną rocznego czynszu stanowi się suma 800 złr. m. k. niżej której ceny tylko natenczas osiarowany czynsz przyjętym będzie, gdyby wyżej tej sumy, lub też w tej sumie licytować nie chciano, jednakowoż w tym ostatnim wypadku Sąd tutejszy potwierdzenia licytacji sobie zastrzega.

3) Każdy chęć licytowania mający, obowiązany będzie jako wadium pięć procentów od sumy wywołania to jest sumę 40 złr. m. k. w gotowiznie, lub pięć procentowych metalikach podług ich nominalnej wartości albo też w listach zastawnych galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego, podług ich kursu w ostatnich gazetach Lwowskich umieszczonego do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które wadium najwięcej ofiarującemu w czynsz dzierżawny wrachowanem innym zaś po ukończonej licytacji wydanem zostanie.

4) Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie czynsz dzierżawny za pierwszy rok w 8. dniach po doręczonej mu rezolucji akt licytacyjny potwierdzającej, zaś za pięć następujących lat przed upłynieniem rocznej dzierżawy z góry, to jest najdalej 1. maja każdego roku do depozytu Sądu tutejszego swoim kosztem tem pewniej złożyć, iż w razie przeciwnym w drodze prowizorycznej z dzierżawy usuniętym i jego kosztem i na jego niebezpieczeństwo nowa licytacja dóbr rzeczonych wypisana będzie, które rozpisanie i wtedy nastąpi, gdyby dzierżawca w 8. dniach po doręczonej mu rezolucji akt licytacyjny potwierdzającej, czynsz za pierwszy rok nie złożył, w którym to wypadku oprócz tego złożone przez niego wadium przepada. Jak tylko dzierżawca czynsz całoroczny za rok pierwszy w terminie oznaczonym złoży, natychmiast oddanie onemuż dóbr wydzierżawionych w posesję jednakowoż na koszt jego własny rozporządzonem zostanie. Wadium w gotowiznie złożone do czynszu całorocznego wrachowanem będzie, zaś złożone na wypadek jako zakład obligacye publicznej i listy zastawne po złożeniu rocznego czynszu zwrócone zostaną.

5) Powyższe dobra wypuszczają się ryczałtem, i za żadne rubryki przychodu, tudzież za żadne niedohory i brak dochodów, czyli to z powodu nieurodzaju, gradobicia, wody, pożaru ognia lub innego jakiegokolwiek wypadku elementarnego wyniknąć mogący, chociażby tym sposobem dzierżawca i wszystkie dochody stracił, ani się nie ręczy, ani też żadnego wynagrodzenia nie przyrzeka, i owszem dzierżawca wszelkiego prawa z tych powodów jakiegokolwiek wynagrodzenia żądania wyraźnie się zrzeka.

6) Dzierżawca opłacać ma prócz ustanowionego czynszu dzierżawnego bez regresu do masy regularnie podatki monarchiczne każdego rodzaju, jakiegokolwiek nazwiska i natury one są, z dniem 24. czerwca 1850 istniejące, tudzież na przyszłość istnieć jeszcze mogące, czyli one gruntu wydzierżawionych dóbr, czyli też jakiegokolwiek gałęzi przemysłu dzierżawy dotyczyć się będą, i uiszczenie tych wydatków dzierżawca administracji masy przy końcu każdego kwartału udowodnić obowiązany. W razie gdyby podatki monarchiczne z dniem 24. czerwca 1850 istniejące podwyższone zostały, wynagrodzenie p. dzierżawcy masa s. p. Aleksandra Udrańskiego na siebie bierze.

7) Przy expiracji dzierżawy obowiązany jest dzierżawca wszelkie budynki tak ekonomiczne jakoteż i mieszkalne w tym samym stanie, w jakim mu oddane zostaną oddać, i wszelkie małe reparacye kołkiem i snopkiem tych budynków swoim własnym kosztem ciągle bez wszelkiej bonifikacyi i bez regresu do masy czynić jest obowiązany i do tych reparacyi tylko materiały na gruncie istniejący własnym ale dzierżawcy kosztem przysposobiony, bezpłatnie danym mu będzie, za udowodnioną jednakże poprzednio tego materiału potrzebą. Gdyby w ciągu dzierżawy okazała się potrzeba większych reparacyj przedsiębrania, lub też nowych budynków stawiania, dzierżawca takowe tylko za porozumieniem się z administracją masy i za zezwoleniem sądu opiekuńczego, bez wszelkiego jednakowoż zobowiązania się do tego, według przepisów w takim wypadku od sądu podać się mających mocen będzie i to jedynie w tym wypadku, gdyby masa wydzierżawiająca sama tem trudnić się nie chciała lub też nie mogła.

8) Obowiązuje się dzierżawca w dobrach tych gospodarstwo odpowiednie zaprowadzić i z końcem dzierżawy, to jest 24. czerwca 1856 dobra te z zasiewami tak ozimymi jak i wiosennymi zupełnymi to jest, jakie porządnie prowadzone gospodarstwo za sobą pociągnie, i jakie tylko rozległość gruntów dóbr tych dozwala przynajmniej te, które podług inwentarza ekonomicznego dnia 23. maja 1844 sporządzonego 15 korecy pszenicy, 14 korecy żyta, 22 korecy jęczmienia, 115 korecy owsa, 24 garnce koniczu i 200 korecy ziemniaków wynosiły czystem ziarnem, w dobrze uprawionej roli pod okiem administracji masy skutecznymi oddać.

9) Przeciwnie obowiązany jest masa s. p. Aleksandra Udrańskiego dzierżawcy przy wyjściu jego z dzierżawy wszelkie nadsiewy nad te, które z dzierżawą dnia 24. czerwca 1850 odbierze z własnych zasobów uskutecznione, a których uskutecznienie dzierżawca przy wyjściu z dzierżawy poświadczeniem administracji wykaże, tudzież wydatki w celu dokonania tych zasiewów uczynione, wypłatą gotową podług cen targowych zboża Myślenickich natenczas istniejących, resztę wydatków podług cen miejscowych, dnia 24. czerwca 1856 wynagrodzić.

10) Jeżeliby dzierżawca w przeciągu tej dzierżawy do jakiegokolwiek liwerunków bezpłatnych przez Rząd był przymuszonym, natenczas takowe podług cen targowych miasta Myślenie z uwzględnieniem na czas odstawy mu wynagrodzone będą.

11) Do wynagrodzenia za odpadłe powinności poddańcze pan

dzierżawca żadnego prawa rościć sobie nie może, to albowiem wynagrodzenie do masy należy.

12) Za wszelki z winy pochodzący wypadek ognia i szkodę zład wynika, dzierżawca masie s. p. Aleksandra Udrańskiego całym swoim majątkiem odpowiada.

13) Przyjmuje pan dzierżawca na siebie obowiązek utrzymania czworga bydła na paszy letniej i zimowej razem z swoim leśniczego do dozoru lasów przeznaczonego teraz już istniejącego, albo na przyszłość w razie zmiany innego pod temi samemi warunkami przyjąć się mającego, a to bez żadnego wynagrodzenia ze strony masy, oprócz tego dostarczania temuż każdego roku dwanaście korce w trzech częściach twardego zboża, a to: trzy korce żyta, 1 1/2 korca pszenicy, 1 1/2 korca grochu, 3 korce jęczmienia, w jednej części zaś, to jest 3 korce owa jednakowoż za wynagrodzeniem ze strony masy podług cen każdorocznych targowych z miasta Myślenic. Wypłata zasługi pieniężnej dla tego leśniczego należy do masy.

14) Dodaje się dzierżawcy do tej dzierżawy z lasów państwa Kasinki rocznie na opał za asygnacją od administracji i za wiedzą ustanowionego leśniczego sagów zwykłych drzewa jodłowego 30, a bukowego 10 sagów własną siłą p. dzierżawcy wyrąbanych i wywiezionych.

15) Wyłącza się od dzierżawy i w bezpośrednim używaniu Administracji zostawia się wszystkie lasy do dóbr tych należące.

16) Do polepszenia stercoryzacji pozwala się dzierżawcy z lasów Kasinki ściółkę iglaste i liściowe pobierać, tudzież paszenie bydła w lesie, wszystko jednakowoż w czasie właściwym i ustawom leśnym nieszkodliwym pod dozorem ustanowionego leśniczego.

17) Słomy z grantu pod żadnym pozorem wywozić nie wolno i zbywająca przy wyjściu dzierżawy słoma ma na gruncie bez wszelkiego wynagrodzenia pozostać.

18) Trawy zbierać, łąki kosić, koniczy i insze nasienia pastewne w ostatnim roku dzierżawy p. dzierżawcy nie wolno będzie.

19) Dóbr tych pod żadnym względem poddzierżawiać nie wolno.

20) Wszelkie inwentarze p. dzierżawcy własne przy wyjściu z dzierżawy będzie wolno zabrać p. dzierżawcy, nawzajem.

21) Ruchomości gospodarskie tak zwany fundus instructus żywy i nie żywy, który się w tych dobrach znajduje, przez c. k. Komornika w obecności dzierżawcy i administracji kosztem dzierżawcy do inwentarza spisane, oszacowane i dzierżawcy oddane będą, a masa zastrzega sobie prawo, te ruchomości gospodarskie przy expiracji dzierżawy lub w naturze lub w wartości w rzeczonym inwentarzu ustanowionej od dzierżawcy żądać.

22) Przy płaceniu czynszu dzierżawnego nie może dzierżawca pod żadnym względem kompenzacji używać.

23) Wszelkie zaległości jakiegokolwiek rodzaju aż po dzień 24. czerwca 1850 masa s. p. Alexandra Udrańskiego na siebie bierze i takowe z swoich własnych funduszów zastąpi.

24) Niedotrzymanie któregokolwiek punktu kontraktu tego utratę wszelkich praw dla dzierżawcy z tego kontraktu wynikających za sobą pociągnie, a nadto niniejszy kontrakt już przezto samo za nieistniejący uważany i dzierżawca tak w tym wypadku, jako też gdyby pod jakimkolwiek pozorem dzierżawca nad 24. czerwca 1850 samowolnie zatrzymać chciał, w drodze prowizorycznej z dzierżawy wyrugowanym będzie.

25) Dla bezpieczeństwa dotrzymania tych obowiązków a w szczególności za dezolacje budynków i dóbr dzierżawca prócz rocznego czynszu dzierżawnego za rok pierwszy, przy złożeniu tegoż złoży także tytułem kaucyi kwotę czynszowi rocznemu odpowiedną w gotowiznie lub w tak zwanych pięcioprocentowych metalikach podług ich nominalnej wartości albo też w listach zastawnych towarzystwa stanowego kredytowego galicyjskiego podług ich kursu w ostatnich gazetach Lwowskich umieszczonego do Sądu tutejszego złożyć, która kaucya przez wszystkie sześć lat dzierżawy zatrzymana, po skończeniu dzierżawy tylko wtedy wydana będzie, gdy dzierżawca dopełnienie obowiązków dotąd opisanych udowodni i jeżeli żadne przeciw niemu nie okażą się pretensye. W miejsce rzeczony jak wyżej kaucyi także kaucya intabulowana na dobrach lub kamienicy z wykazaniem hyloteki pragmatycznej przyjętą będzie z temi samemi warunkami co do uwolnienia i extabulowania.

26) Obowiązany będzie najwięcej ofiarujący jednego z tutejszych adwokatów komisji licytacyjnej oznaczyć, któremu jego imieniem rezolucya sądowna na akt licytacji wypaść mająca doręczoną będzie.

Inwentarz ekonomiczny tych dóbr 23. maja 1844 sporządzony a dnia 11. lipca 1849 przez kuratora p. Józefa Dulebę zweryfikowany, z którego także ilość opłacać się mających podatków powziąć można, wolno jest stronom przed terminem w aktach rejestratury sądowej a w dniu licytacji przy komisji licytacyjnej przejrzeć, o stanie samym zaś dóbr na gruncie tychże się przekonać.

Z Rady c. k. Sądu szlacheckiego.
Tarnów dnia 16. kwietnia 1850.

(1104) **Edikt** (2)

Nro. 844. Vom Magistrate der Stadt Grodek wird allgemein verlautbart: Es sei zur executiven Veräußerung der, der Genovefa Hofmeister angehörigen Realität Nro. 109 und 136 zur Herbeibringung der von Joseph Palm wider sie erstiegten Summe von 300 fl. C. M. s. N. G. der dritte Termin auf den 10. Juni 1850 10 Uhr Vormittags bestimmt worden, an welchem die besagte Realität in der hierortigen Magistrats-Kanzlei unter nachstehenden Bedingungen feilgeboten werden wird.

1) Zum Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert per 1215 fl. 30 fr. C. M. angenommen.

2) Jeder Kauflustige hat ein Badium mit 10% des Ausrufspreises zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten nach beendeter Licitation zurückgestellt werden wird.

3) Der Meistbiethen ist verpflichtet binnen 30 Tagen nach Erhalt der Verständigung über den besätigten Licitationsakt den ganzen Kaufschilling in die Depositenverwahrung des Grodeker Magistrats zu erlegen, worauf ihm das Eigenthums-Decret zu der erstandenen Realität ausfertigt werden wird.

4) Sollte die feilzubietende Realität nicht um oder über den Schätzungswert an Mann gebracht werden können, so wird sie auch unter demselben hintangegeben werden.

5) Der Meistbiethende hat die auf der Realität haftenden Schulden, in soweit sich der zu biethende Preis erstrecken wird, zu übernehmen, wenn die Gläubiger ihr Geld vor der allenfalls vorgesehene Aufkündigung nicht annehmen wollten.

6) Sollte der Ersteher den vorbemerkten Bedingungen in was immer für einem Punkte nicht genau nachkommen, so wird diese Realität auf seine Gefahr und Kosten in einem einzigen Termine um was immer für einen Preis hintangegeben werden.

Hievon werden der Exequent S. Joseph Palm und die Executin Genovefa Hofmeister, dann die Tabulargläubiger und zwar die unbekannt wo abwesenden Johann Sawras, Isaak Fraenkel, Leopold Ling, Christine Mann, Anna Link, Dorothea Link, Wenzel Hofmeister, Adalbert Hlawaczek, Salomon Jakobsohn, Franz Zaremba, Aron Schmerl und Veronika Siedliczka durch den zu ihren Händen aufgestellten Curator S. Thadens Jankowski verständigt.

Kauflustige werden demnach eingeladen, bei dieser Licitationstagung zu erscheinen und können das Grundbuch und der Schätzungsakt während der Amtsstunden hiergerichts eingesehen werden.

Grodek, am 4. Mai 1850.

(1131) **Aufkündigung** (2)

Nro. 6335. Zur Herstellung der Baureparaturen an der Pfarrkirche rit. lat. zu Hodowice Lemberger Kreises im Wege der Unternehmung, wird am 23ten May 1850, Vormittags um 10 Uhr in der Lemberger Kreisamts-Kanzlei die öffentliche Versteigerung abgehalten, und die Unternehmung dem Mindestfordernden überlassen werden.

Der Fiskal- und Ausrufspreis beträgt 721 fl. 38¹/₂ fr. Con. Münze nebst 85 Hand- und 32 Zugtagen in Natura, wovon das 10pctige Badium vor der Licitation erlegt werden muß.

Die Licitations-Bedingnisse können in den gewöhnlichen Amtsstunden in der Kreisamts-Registratur eingesehen werden.

Die Unternehmungslustigen haben sich daher am oben bemerkten Tage und Orte zur Versteigerung einzufinden.

Vom k. k. Kreisamte.
Lemberg am 6ten Mai 1850.

(1139) **Licitations-Aufkündigung** (1)

Nro. 289 jud. Vom Magistrate der königl. Kreisstadt Jasło als Verlassenschaftsbehörde wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen licitativer Veräußerung der Zuckerbäckerey- und sonstiger Nachlassseften nach dem verstorbenen Jasloer Zuckerbäcker Klemens Kotlarski eine Licitation auf den 24ten Mai l. J. früh um 10 Uhr ob der hierortigen Magistratskanzlei ausgeschrieben wird, bei welcher die zu veräußernden Gegenstände nur gegen baare Bezahlung an den Meistbiethenden hintangegeben werden.

Magistrat Jasło am 10. Mai 1850.

(1061) **K u n d m a c h u n g** (2)

Nro. 4788. Vom k. k. Lemberger Landrechte werden die Inhaber folgender Obligationen, als:

1. Der ostgalizischen Kriegsdarlehens-Obligation, lautend auf

1. Zukow-Unterthanen Zloczower Kreises a) Nro. 14128 ddo. der letzten Ratenzahlung 11. April 1796 zu 5% über 4 fl. 33⁵/₈ fr. b) Nro. 13857 ddo. der letzten Ratenzahlung 22. Februar 1797 zu 5% über 4 fl. 33⁵/₈ fr.

2. Laskowa Unterthanen Bochniaer Kreises Nro. 8934 ddo. der letzten Ratenzahlung 24. October 1798 zu 5% über 71 fl. 56²/₈ fr.

3. Gemeinde Bonczek et Gorzyce Rzeszower Kreises a) Nro. 5864 ddo. der letzten Ratenzahlung 14. November 1794 zu 3¹/₂% über 4 fl. 34⁵/₈ fr. b) Nro. 10990 ddo. der letzten Ratenzahlung 1. October 1796 zu 5% über 4 fl. 30⁵/₈ fr. c) Nro. 10438 ddo. der letzten Ratenzahlung 16. Juny 1797 zu 5% über 4 fl. 30⁵/₈ fr. — d) Nro. 10778 ddo. der letzten Ratenzahlung 23. Juny 1798 zu 5% über 4 fl. 30⁵/₈ fr. e) Nro. 11573 ddo. der letzten Ratenzahlung 25. Juny 1799 zu 5% über 4 fl. 30⁵/₈ fr.

4. Raba wisnia Unterthanen Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 8658 ddo. der letzten Ratenzahlung 30. Juli 1798 zu 5% über 38 fl. 3⁵/₈ fr.

5. Raba wyzna Gemeinde Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 9430 ddo. der letzten Ratenzahlung 31. Juli 1799 zu 5% über 38 fl. 3⁵/₈ fr.

6. Wopieszów Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 10450 ddo. der letzten Ratenzahlung 5ten November. 1798 zu 5% über 42 fl. 27⁵/₈ fr.

7. Wapieszów Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 11237 ddo. der letzten Ratenzahlung 11ten November 1799 zu 5% über 42 fl. 27⁵/₈ fr.

II. Ostgalizische Naturallieferungs-Obligationen lautend auf

1. Raba wyszna Unterthanen Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 190 ddo. 2. September 1793 zu 4 % über 21 fl. 30 fr.
2. Raba wyszna Unterthanen Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 1361 ddo. 12. März 1794 zu 4 % über 107 fl.
3. Raba wyszna Unterthanen Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 7538 ddo. 7. März 1795 zu 4 % über 85 fl. 30 fr.
4. Raba wyszna Unterthanen Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 6673 ddo. 16. Dezember 1795 zu 4 % über 97 fl. 33 fr.
5. Raba wyszna Unterthanen Myslenicer nun Wadowicer Kreises Nro. 3020 ddo. 26. November 1799 zu 4 % über 76 fl. 24 fr.
6. Gemeinde Raba wyszna Wadowicer Kreises Nro. 955.1 ddo. 1. November 1829 zu 2 % über 297 fl. 21 $\frac{7}{8}$ fr.
7. Wampierzow Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 5867 ddo. 18. September 1793 zu 4 % über 29 fl.
8. Wampierszow Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 9032 ddo. 7. April 1794 zu 4 % über 147 fl. 30 fr.
9. Dorf Wampierszow Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 8151 ddo. 21. Februar 1795 zu 4 % über 126 fl. 45 fr.
10. Wampierzow Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 5744 ddo. 22. Jänner 1796 zu 4 % über 198 fl. 54 fr.
11. Wampierzow Unterthanen Tarnower Kreises Nro. 9360 ddo. 12. November 1799 zu 4 % über 180 fl. 27 fr.
12. Gemeinde Wampierzow Tarnower Kreises a) Nro. 6422.1 ddo. 1. November 1829 zu 2 % über 69 fl. 43 $\frac{3}{8}$ fr. b) Nro. 6835/1002 ddo. 1. November 1829 zu 2 % über 310 fl. 56 $\frac{7}{8}$ fr.
13. Dorf Jastrzebia Unterthanen Sandeicer Kreises Nro. 5599 ddo. 10. Februar 1795 zu 4 % über 27 fl. 30 fr.
14. Lekawka Unterthanen im Tarnower Kreise Nro. 8652 ddo. 22. April 1794 zu 4 % über 50 fl. 30 fr.
15. Rzedzin Unterthanen im Tarnower Kreise Nro. 5356 ddo. 18. Jänner 1796 zu 4 % über 116 fl. 24 fr.
16. Rzedzin Unterthanen im Tarnower Kreise Nro. 8945 ddo. 28. Jänner 1800 zu 4 % über 108 fl. 24 fr. aufgefordert, die fraglichen Obligationen binnen Einer Jahresfrist um so gewisser vorzuweisen, als sonst alle diese Obligationen für null und nichtig erklärt werden würden.

Aus dem Rathe des k. k. Landrechts.

Lemberg am 20ten März 1850.

(1137) **Rundmachung.** (1)

Nro. 5134. Seine Majestät haben mit a. h. Entschliessung vom 15. März l. J. anzuordnen geruhet, daß das bisher dem Studienfonde zustehende ausschließliche Privilegium der Drucklegung vom Gymnasialschulbüchern und des Handels mit denselben aufgehoben werde, und in dieser Beziehung folgende Anträge allergnädigst genehmiget:

1ten. Der Verlag und der Verschleiß der Gymnasial-Schulbücher ist von nun an ein Gegenstand des allgemeinen Buchhandels; es werden aber die Verleger darauf aufmerksam gemacht, daß die auf diesem Wege erscheinenden Bücher, um in den öffentlichen Gymnasien in Anwendung zu kommen, der Approbation des Ministeriums bedürfen, welche nicht bloß von dem inneren Werthe des Buches, sondern auch von dem Umstande abhängen wird, daß dasselbe zu einem verhältnismäßig billigen Preise, und daß es an jedem Gymnasialorte zu dem bestimmten Ladenpreise käuflich sei. Ferner werden sie darauf aufmerksam gemacht, daß künftig gleichzeitig mehrere approbirte Lehrbücher für den nämlichen Lehrgegenstand an verschiedenen Gymnasien in Gebrauch sein können, so daß die Zulassung des einen die Zulassung anderer nicht ausschließt.

2ten. Zur Erleichterung des Verlages wird das Ministerium des Kultus und Unterrichtes von Buchhändlern oder Verfassern ihm vorgelegte Manuskripte über solche Lehrgegenstände, für welche ein passendes Lehrbuch noch fehlt, auch schon vor der Drucklegung einer Prüfung unterziehen, und denselben unter den oben bezeichneten Bedingungen die Approbation erteilen. — Andere Schulbücher oder Lehrgegenstände, für welche bereits ein oder mehrere approbirte Lehrbücher vorhanden sind, können erst nach ihrer Drucklegung im Falle ihrer Brauchbarkeit, und zwar in der Regel über Antrag der Gymnasial-Lehrkörper, zum Unterrichtsgebrauche zugelassen werden.

3ten. Für Fälle, wo durch diesen Vorgang für einzelne Lehrgegenstände keine passenden Lehrbücher, oder nicht schnell genug, oder nicht zu einem billigen Preise erzielt werden können, oder die Verkauflichkeit derselben nicht an allen Gymnasialorten zu Stande gebracht werden kann, behält es sich die Regierung vor, selbst die Abfassung von Schulbüchern zu veranlassen und sie entweder im Wege von Privat-Druckereien, oder durch ihre eigenen Organe drucken, die gedruckten aber entweder durch den allgemeinen Buchhandel oder durch die Schulbücher-Verschleiß-Administration verschleifen zu lassen.

Aber auch neben diesen Büchern können künftig andere, von Privaten erzeugte, in den öffentlichen Schulen Anwendung finden, wenn sie die aufgestellten Bedingungen erfüllen, sie können auch, wenn sie vorzüglicher sind, den Ersteren vorgezogen werden.

4ten. Diese Grundsätze finden auch auf die für vollständige Unter- und Oberrealschulen nöthigen Bücher Anwendung, nicht aber auf die Schulbücher für Volksschulen und für die an die Stelle der vierten Klassen der Hauptschulen tretenden Unterrealschulen von zwei Klassen, für welche das Privilegium der Schulbücher-Verschleiß-Administration einstweilen noch aufrecht erhalten wird.

Gegenwärtige Verordnung tritt für alle Kronländer der Monarchie in Wirksamkeit mit Ausnahme von Ungarn und den früher damit verbundenen Ländern, der k. k. Militärgränze, dem Königreiche Lombardie und Venedig.

Welche a. h. Anordnung hiemit im Grunde des k. k. Unterrichts-Ministerial-Dekrete vom 16ten April d. J. 2232 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. galizischen Landespräsidium.

Lemberg am 6. Mai 1850.

(1106) **E d i k t.** (1)

Nro. 1850. Vom Magistrate der freien Handelsstadt Brody werden die dem Wohnorte nach unbekanntem Erben nach Israel Ungar hiemit in Kenntniß gesetzt, daß denselben in der Rechtsache des Isaak Schorr gegen Israel und Lea Ungar wegen 511 Silb. Rub. 40 Kop. f. N. G. nach erfolgtem ersten Exekutionsgrade — die exekutive Abschätzung der dem Israel und der Lea Ungar tabulärmäßig gehörigen Realität unter Tab. Nro. 1009 auf den 21ten Mai 1850 bewilligt und den dem Wohnorte und dem Namen nach unbekanntem Erben des mittlerweile verstorbenen Israel Ungar zur Wahrung ihrer Rechte in diesem Exekutionsakte Herr Leo Finkelstein als Kurator mit Substitution des Salomon Apper ernannt, beide mit dem Kuratels-Dekrete versehen und dem Ersteren der Bescheid vom 1ten Mai 1850 J. 1850 zugestellt wurde.

Brody am 1. Mai 1850.

(1147) **Konkurs-Rundmachung.** (1)

Der Dienst des k. k. Forstamts-Gehilfen bei dem k. k. Forstamte Salzburg ist zu verleihen.

Nro. 13399. Mit diesem Dienstposten sind folgende Genüße verbunden:

An jährlicher Besoldung	150 fl. — —
3 Klafter weiche Scheiter a 4 fl. 12 fr.	12 fl. 36 fr.
und ein jährliches Quartiergeld von	30 fl. — —

Zusammen 192 fl. 36 fr.

Bewerber um diesen Posten haben ihre mit den erforderlichen Dokumenten zur Nachweisung ihrer Kenntnisse im Forst- und Jagdwesen, ihrer Moralität und kräftigen Körper-Konstitution belegten eigenhändig geschriebenen Gesuche binnen vier Wochen im Wege ihrer vorgelegten Behörden beim k. k. Forstamte Salzburg hierher einzureichen, und in selben sich über jede obiger Erfordernisse, so wie über ihr Alter, Familienstand, Studien und bisherige Dienstleistung durch Urkunden auszuweisen, und die Erklärung beizufügen, ob und in wie ferne sie mit Beamten des obigen Amtes oder der Direktion verwandt oder verschwägert sind.

Salzburg am 23. April 1850.

Anzeige = Blatt.

Doniesienia prywatne.

W obwodowym mieście Tarnowie, odbędzie się licytacja w dwóch terminach, to jest: na dniu 23. maja i na dniu 6. czerwca r. b. na propinacyę w miasteczku Dabrowy. Chęć licytowania mający dowiedzieć się mogą o bliższych warunkach tej licytacji u współwła-

ściciela tychże dóbr w Tarnowie pod l. 365 zamieszkałego, lub też przy licytacji w tutejszym magistracie.

Tarnów, dnia 8. maja 1850.

(1100—3)

(752)

(4)

W. W I L L M A N N,
we Lwowie, w rynku Nro. 233, „pod ANIOLEM“

polecą swój jak najlepiej urządzonej skład płócien, a to: 50 i 54 łokciowe holenderskie i szwajcarskie weby, $\frac{5}{8}$ i $\frac{3}{4}$ szerokie 30, 38, 42 i 60 łokciowe płatna, garnitury adamaszkowe, (bielizna stołowa) na 6, 12, 18 i 24 osób, dymki płocienne, białe i drukowane chustki do nosa, serwety do kawy, francuski batyścik, chustki batystowe, niciane materye na spodnie w różnym kolorze; obfity skład białego i kolorowego musliu batystowego, perkalu (calicots), Muselin de lain, niemniej skład rozmaitych materyi adamaszkowych na meble, wełnianych, półbławatnych, bławatnych i drukowanych perkalów, i wszelkie tym podobne artykuły. Niżej podpisany przez wielostronne handlowe i fabryczne stosunki jest w stanie nietylko wyżej oznaczone ale i inne tu nie nadmienione artykuły, z dotyczących się fabryk sprowadzać, i zawsze przez świeże towary uzupełniać; ręczy też za dobroć i prawdziwość tychże, za akurata miarę łokciową i za najumiarkowane ceny.